

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I. 35.093/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke;

Dr. Figula Ildikó előadó bíró;

Dr. Heinemann Csilla bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: Grósz és Bobák Ügyvédi Iroda (ügyintéző: név ügyvéd)

(Cím4)

Az alperes: Alperes1

Cím1

Az alperes képviselője: név1 kamarai jogtanácsos

Cím1

A per tárgya: adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 12. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Debreceni Törvényszék 15.K.702.068/2024/8. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzéssel szemben felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes, mint a cég1 importőr nevében eljáró közvetett vámjogi képviselő 2023. december 5-én szabadforgalomba bocsátásra irányuló 58 tételsort tartalmazó, a GAOU6349243 számú konténerben lévő, nem az Európai Unióból származó árucikkekre vonatkozó vámárnyilatkozatot nyújtott be az elsőfokú vámhatósághoz. Az elsőfokú vámhatóság a konténer tartalmát először részleges, majd tételes áruvizsgálat alá vonta, és ennek eredményeként megállapította, hogy a vámárnyilatkozat összesen 58 tételsorából 31 db tételsor adata, a mennyiség, vagy súly szempontjából, a 6. tételsor adata súly és vámtarifa, valamint árumegnevezés vonatkozásában helytelen, míg a vámárnyilatkozat 9. tételsorában feltüntetett nem uniós árucikkek nem voltak megtalálhatóak a szállítmányban. A konténerben 27 tétel be nem jelentett nem uniós árucikk is fellelhető volt. Miután a felperes benyújtotta a konténerben lévő árucikkek ellenértékét rögzítő számla másolati példányát, és becsatolta a be nem jelentett, nem uniós árukra vonatkozó számlát is, ezért az elsőfokú vámhatóság a konténerben lévő mind a bejelentett, mind a be nem jelentett árucikkeket szabad forgalomba bocsátotta véglegessé vált határozataival. Az árucikkek után a vám összege megfizetésre került.

[2] Ezek után a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Zala Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága, mint elsőfokú vámhatóság, 3345911040 iktatószámú, 2024. június 13-án kelt határozatával a felperest 150.000, Ft vámigazgatósági bírság megfizetésére kötelezte, majd a felperes fellebbezése eredményeként eljáró alperes, mint másodfokú vámhatóság – az indokolás részbeni módosításával – 1682580521 számú határozatával azt helyben hagyta.

Az alperes határozata indokolása szerint a felperes, mint közvetett vámjogi képviselő, saját nevében terjesztette elő a vámárnyilatkozatot, azaz nyilatkozattevő személynek minősült, és az árnyilatkozat adattartalma helyességéért felelősség terhelt, függetlenül a felróhatóságától. Az árnyilatkozatban foglalt információk pedig helytelenek és hiányosak voltak, ezért a felperes vámigazgatási bírság megfizetésére kötelezett.

[3] A felperes kereseti kérelmére eljáró Debreceni Törvényszék, mint elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmét alaptalannak találta, ezért azt a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával elutasította.

[4] Az ítélet indokolása szerint az uniós vámkódex létrehozásáról szóló, az Európai Parlament és Tanács által 2013. október 09-én hozott 952/2013/EU rendelete (továbbiakban: Vámkódex) 15. cikk (2) bekezdése szerint a vámárnyilatkozat vámhatóságoknak történő benyújtásával az érintett személy felelősséggel tartozik az árnyilatkozatban megadott információk pontossága és teljessége tekintetében. Az ítélet indokolása megállapította, hogy a Vámkódex 5. cikk 6. pontja, valamint a Vámkódex 18. cikk (1) bekezdése szerint a felperes közvetett vámjogi képviselőnek minősült. A Vámkódex 5. cikk 15. pontja pedig meghatározza, hogy a felperes a vámárnyilatkozat benyújtása szempontjából nyilatkozattevőnek minősült.

[5] Az ítélet indokolása szerint a Vámkódex 15. cikk (2) bekezdése utolsó fordulatából következően, amennyiben a közvetett vámjogi képviselő nyújtja be a vámárnyilatkozatot, a Vámkódex 15. cikk (2) bekezdés a) pontjában megállapított kötelezettség, azaz az árnyilatkozatban megadott információk pontossága és teljessége miatti felelősség a közvetett vámjogi képviselőre, azaz a felperesre is vonatkozott.

[6] Az ítélet utalt az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény (továbbiakban: Vámtv.) 84. § (1) bekezdés a) pontjára, és a Vámtv. 84. § (2) bekezdés a) pont aa) alpontjára, mely szerint kötelező a vámigazgatási bírság kiszabása az árnyilatkozat adatainak helytállóságával összefüggő jogsértés esetén, mely jogsértés valósul meg különösen, ha a nyilatkozattevő a vámárnyilatkozat benyújtásakor nem biztosítja az árnyilatkozatban megadott információk pontosságát és teljességét.

[7] Az ítélet indokolása szerint a felperes felelőssége kimentésére alaptalanul hivatkozott, miután közvetett vámjogi képviselőként saját nevében terjesztette elő a

vámárnyilatkozatot, így nyilatkozattevő személynek minősült, ezért felelősséggel tartozott az árnyilatkozatban megadott információk pontosságáért és teljességéért. Utalt arra, hogy sem a Vámkódex, sem a Vámtv. nem tulajdonít jelentőséget a felróhatóság kérdésének.

Az ítélet indokolása a döntés helyessége alátámasztásaként a Kúria gyakorlatára is hivatkozott. (Kfv.VI.35.406/2022/10, Kfv.V.35.107/2024/6)

Az ítélet indokolása utalt arra, hogy a felperes keresetében nem kifogásolta a bírság összezszerúségét, ezért a Törvényszék a bírság összege meghatározása körében a mérlegelés szempontjait érdemben nem vizsgálta. Utalt arra, hogy a mérleg hitelességének hiányára a felperes a vámeljárás során nem hivatkozott, ezért a Kp. 78. § (4) bekezdése alapján e körülményt a közigazgatási bíróság sem vizsgálta.

A felülvizsgálati kérelem

[8] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja, és ad) alpontjára hivatkozással kérte.

[9] Felülvizsgálati kérelem befogadása indokaként előadta, hogy vámigazgatási bírság ügyekben nem egységes a joggyakorlat, figyelemmel arra, hogy bár a Vámkódex és a Vámtv. nem tartalmazza az objektív felelősség elvét, azonban a vámhatóságok gyakorlata, és a felülvizsgálni kért ítélet is annak talaján áll. Álláspontja szerint kérdésként merül fel, hogy felróható-e a nyilatkozattevőnek, hogy olyan nem uniós áruról is adjon vámárnyilatkozatot, amelynek adatai semmilyen vámeljáráshoz kötelezően benyújtandó okmányon vámhatósági adatbázisban nem található. További kérdésnek jelölte, hogy van-e a vámhatóságnak a Vámtv. 48. §-ban meghatározott tényállástisztázási kötelezettsége, vagy elegendő csupán azt megállapítania, hogy ki a nyilatkozattevő. További kérdésként nevesítette, hogy a vámhatóságnak a Vámtv. 35. §-ban foglaltakkal összefüggésben van-e vizsgálati kötelezettsége az importőr és a képviselő közötti meghatalmazás, azaz polgárjogi szerződés tartalmát és annak kiterjedését illetően, illetve értelmezheti-e azt a felek akaratától eltérően.

[10] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára történő hivatkozással összefüggésben a Kúria Kfv.I.35.361/2014/7 és Kfv.V.35232/2021/10.számú döntésére és az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozott, amelyben a Kúria arra mutatott rá, hogy a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 346. § (4) és (5) bekezdése értelmében az ítélet indokolása a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást kell tartalmaznia.

A felülvizsgálati kérelem részletes érvelése szerint az ítélet indokolása egyrészt nem tartalmazza, hogy a felperes által benyújtott vámárnyilatkozat mennyiben nem felelt meg az egységes vámokmány kitöltéséről szóló 3008/2021 számú útmutatónak és a rendelkezésre álló okmányoknak, másrészt nem tartalmaz indokolást a meghatalmazással és az importőr nyilatkozatával kapcsolatban, holott a meghatalmazásból az derül ki, hogy az csak a számlán szereplő áruk szabadforgalomba bocsátására terjed ki, másrészt a kereset tartalmazza, hogy a felperes benyújtotta azt az importőri nyilatkozatot a megelőző eljárásban, mely szerint az áru feladója figyelmetlenül rakodott.

[11] Hivatkozott továbbá a Kúria Kfv.I.35.273/2020/5. számú határozata elvi tartalmára, mely szerint a bíróság köteles a keresetben előadott jogi érvelés figyelembevételével dönteni a vámigazgatási bírság törvényességéről, amely a felperes felülvizsgálati kérelme szerint nem történt meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A felülvizsgálati kérelem befogadása feltételei a Kúria szerint nem állnak fenn az alábbiak miatt.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[14] A Kp. 117. § (4) bekezdése a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél kötelezettségévé teszi, hogy jelölje meg a kérelem befogadásának okát, annak fennállását azonban bizonyítani, és a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadás esetében azonban

meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadási okhoz a Kúria nincs kötve.

[15] A felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont és aa), valamint ad) alpontjaira hivatkozott, ezért a Kúria elsőként ezt vizsgálta.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint a felülvizsgálati kérelem befogadásának a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében akkor van helye, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, míg a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelem akkor fogadható be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, azonban annak követése a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[17] A felülvizsgálati kérelem a joggyakorlat egységességének igényét a közvetett vámjogi képviselő vámárnyilatkozat helyessége és teljessége körében fennálló felelősség vizsgálata körében vetette fel. Ugyanakkor a Kúria gyakorlata ebben a kérdésben egységes, mint ahogy erre a felülvizsgálni kért ítélet indokolása is hivatkozott.

A Kúria a Kfv.VI.35.406/2022/10. számú határozatában kifejezetten a közvetett vámjogi képviselő vámárnyilatkozat kitöltéséért fennálló felelősségét vizsgálta, és az ítélet elvi tétele az indokolás [40] pontjában kimondta, hogy a közvetett vámjogi képviselő Vámtv. 84. § (1) bekezdés a) pont, és (2) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján elkövetett jogsértés esetén, mint nyilatkozattevő, vámigazgatási bírság fizetésére köteles. A Vámtv. 84. §-a és a Vámkódex 15. cikk (1) és (2) bekezdése szerint a vámigazgatási eljárásokban benyújtott információk pontossága, teljessége, hitelessége egyaránt elvárás, amelynek megsértése szankcionálandó.

A Kúria ezen jogértelmezését a Kúria Kfv.V.35.107/2024/6. számú határozata is követte, a határozat indokolás [34] pontja kiemelte, hogy a közvetett vámjogi képviselő, mint nyilatkozattevő, felelősséggel tartozik a benyújtott vámárnyilatkozatban megadott információk pontosságáért és teljességéért. A Kúria határozata indokolása [42] pontjában szereplő elvi tétele pedig kimondta, hogy a közvetett vámjogi képviselő a Vámtv. 84. § (1) bekezdés a) pont és (2) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a vámárnyilatkozatban megadott információk, adatok helytállóságával összefüggően elkövetett jogsértés esetén, mint nyilatkozattevő, vámigazgatási bírság fizetésére köteles.

[18] A fentiek alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára hivatkozással sem a joggyakorlat egységének, sem annak továbbfejlesztése érdekében nincs helye.

[19] A felülvizsgálati kérelem érvelésére tekintettel a Kúria ezt követően a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára történő befogadási ok kérdését vizsgálta. A kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés körében a kialakult kúriai gyakorlat szerint a kérelmezőnek azt kellene bemutatnia, hogy az eljárási szabályszegés a konkrét ügy érdemére kihatással volt, továbbá annak ténybeli alapja kétséget ébresszen a jogerős határozat helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül megítélhető legyen (Kfv.II.38.030/2021/2, Kfv.VII.45.269/2022/2, Kfv.II.37.690/2023/2).

A felülvizsgálati kérelem a felperes eljárásjogi jogsérelmeként az ítélet indokolási kötelezettsége elmulasztását nevesítette.

A Kúria előre bocsátja, hogy a kúriai gyakorlat szerint a felülvizsgálati kérelem befogadásakor a Kúria nem végezheti el a támadott ítélet esetében annak érdemi felülvizsgálatát, csak azt vizsgálja, hogy a kérelem alkalmas-e az ügy érdemére kiható anyagi, vagy eljárásjogi jogszabálysértés észlelésére, vagy kimutatható-e a jogkérdésben a Kúria határozatától való eltérés (Kfv.I.35.392/2022/3).

A Kúria álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem az ítélet indokoltsága hiányára, az Alkotmánybíróság és a Kúria döntéseiben is megjelenő jogszerűségi követelmények megsértésére alaptalanul hivatkozott. A felülvizsgálni kért ítéletben az alperes határozata jogszerűsége szempontjából releváns kérdés a közvetett vámjogi képviselő vámárnyilatkozat helyessége, pontossága és teljessége hiánya miatt fennálló felelősség kérdése volt, amelyről a felülvizsgálni kért ítélet számot adott.

A Kúria az indokolási kötelezettséggel összefüggésben követi az Alkotmánybíróság 7/2013. (III.1) AB határozat {indokolás 34} és 30/2014. (IX.30) {indokolás 89} AB határozatban megjelenő azon elvárását, hogy a bíróságnak nincs a felek által felhozott, minden érvre egyenként való megcáfolási kötelezettsége az indokolási kötelezettség teljesítésével, ugyanis az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből az a minimum követelmény vezethető le, hogy a felek ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit a bíróság kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről az ítéletében számot adjon.

[20] A Kúria megjegyzi, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme az indokolással összefüggésben alaptalanul hivatkozott a Kúria Kfv.I.35.273/2020/5. számú végzése elvi tételére, mert a hivatkozott ügy vonatkozásában az ügyszabályszerűség nem állapítható meg, mert az a felperes által hivatkozott jogvitában a vámigazgatási bírság kiszabásának a tényállásbeli alapja az volt, hogy az árutovábbítási eljárásban meghatározott, vám elé állítás határidejét 4 nappal elmulasztotta a követett vámjogi képviselő.

[21] A Kp. 117. § (4) bekezdéséből is következően a Kúriának nem kellett vizsgálnia – felperesi hivatkozás hiányában – a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okot.

[22] A Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a Kúria hivatalból megvizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) és ac) alpontja szerinti befogadási okokat is.

Társadalmi jelentőségű vagy különleges súlyú jogkérdésre figyelemmel csak akkor kerülhet sor a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kúria gyakorlata szerint, amennyiben az adott elvi jogkérdésben a Kúria még nem foglalt állást (Kfv.I.37.471/2023/2; Kfv.II.37.590/2023/2; Kfv.V.35.269/2023/4). A jelen ügyben felmerült jogkérdésben azonban egységes kúriai gyakorlat áll rendelkezésre, ezért a felülvizsgálati kérelem a Kp.118.§ (1) bekezdés a.) pont ab.)alpontja szerinti okból sem volt befogadható.

Az ügyben nem merült fel az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége sem, ezért a befogadás ez okból sem volt indokolt.

[23] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a befogadást megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[24] *Felülvizsgálati kérelem befogadására csak akkor kerülhet sor, amennyiben a Kp. 118. § (1) bekezdésben szereplő befogadási okok valamelyike teljesül.*

Záró rész

[25] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[26] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes volt.

[27] A végzéssel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. május 08.

Dr. Hajnal Péter s.k.

a tanács elnöke

Dr. Figula Ildikó s.k.

előadó bíró

Dr. Heinemann Csilla s.k.

bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

bíró

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró